Написав Микола Петращук
П'ятниця, 15 січня 2016, 17:05

Джерело: Буквоїд

Нещодавно видавництво «Нора-Друк» опублікувало дебютний роман молодої чернівецької письменниці Анни Тарнави «Бажання повернення не підлягають» рукопис якого було відзначено спецвідзнакою Міжнародного літературного конкурсу «Коронація слова».

Розповідь в романі йде від імені головної героїні – молодої, успішної, впевненої в собі жінки на ім'я Леся, що живе звичайним пересічним життям містянки. У неї малолітній син, чоловік та робота між якими вона змушена розриватися.

Головна героїня роману доволі заможна та самодостатня. У неї не виникає особливих проблем з поїздками за кордон, є можливість найняти няню, а відповідно, є час повноцінно віддатися роботі, що дозволяє впевнено себе почувати. Вона має власний автомобіль та не хвилюється чим заправити його бак. Всі її родичі живі та здорові. Труднощі в неї проявляються в інших аспектах – колишній чоловік не вельми звертає увагу на дитину, теперішній не вміє її цінувати. Окрім того, на роботі пропонують підвищення, а життєва ситуація складається таким чином, що вона ще й змушена всиновити дитину колишнього чоловіка.

Та книжка не покликана викликати смуток. Відповідно, всі невдачі та зміни у власному житті Леся зустріне з високо піднятою головою та витерпить все, що трапиться їй на шляху. Навіть її викрадення завершиться вдало.

Відзначимо, що головна героїня роману не дивиться на світ через рожеві окуляри. Вона впевнена в собі жінка, що схильна до рефлексій, чіткого аналізу ситуації, вміє швидко приймати рішення та позитивно мислити. Для прикладу, Леся роздумує про гендерну рівність, аналізує спілкування чоловіків та жінок, задумується над психологією дітей, а також сформулювала «Золоті правила жінки-кіборга»:
Не обманюймо себе. Вчимося просити. Опускаємо планку. Суміщаємо і комбінуємо. Пам'ятаймо про свідомий вибір. Нічого не робимо зі шкодою для здоров'я.Так, буває складно, але життя однаково прекрасне.

Їх вона рекомендує записати кожній жінці та прикріпити на холодильник чи носити в сумочці. Коли вона вирішує жити за власними правилами то ніхто не може завадити їй відчути, що вона справді щаслива, і завдяки власній щирості та доброті вміє щасливішими робити й оточуючих.

Слід визнати – читаючи книгу відчуваєш, що автор за кваліфікацією психолог. Після кожного розділу роману розміщені доволі великі за обсягом ліричні відступи, що не належать перу Тарнави. Це її переклади з російської мотиваційних психологічних статей та притч опублікованих на різних інтернет-ресурсах та короткі конспекти книжок Бронні Уер, Євгенії Брайт, Памели Друкерман.

Як на мене, занадто мало уваги Тарнава приділила іншим героям книжки – чоловіку Лесі, її сину та прийомній дочці, співробітнику чи подрузі. Вони є швидше декораціями та мотиваторами головної героїні до певних дій та вчинків. Їхній внутрішній світ майже не розкритий.

Роман можна вважати мотиваційним – він так і закликає жінок змінювати власне життя на краще, бути незалежними, не боятися приймати рішення, не впадати у відчай, руйнувати стереотипи та повсякчас сподіватися на успішне вирішення проблеми. Книжка пронизана позитивною енергетикою. Мова роману легка та іронічна. Текст не затягнутий та динамічний і читається напрочуд приємно.

Роман «Бажання поверненню не підлягають», передусім, розрахований на жіночу аудиторію. Хоча й багатьом чоловікам буде не тільки цікаво, але й корисно заглибитися в психологію урбанізованої жінки та дізнатися про її переживання та мрії.